

DECIZIE nr. 220 din 27 ianuarie 2022

cetatenie

ECLI:RO:CABUC:2022:178..

Dosar nr. .

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A C. ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ NR. 220

Ședința publică din data de 27 ianuarie 2022

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: A. C. O.

JUDECĂTOR: O. S.

JUDECĂTOR: A. B.

GREFIER: A. I. B.

Pe rol soluționarea cererii de recurs formulate de recurenta-pârâtă B. B. B. B. împotriva sentinței civile nr. 4733/21.07.2021 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a C. Administrativ și Fiscal în dosarul cu nr. ., în contradictoriu cu intimatul-reclamant A. A..

Față de lipsa părților la apelul nominal, date fiind dispozițiile art. 121 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor de judecată aprobat prin Hotărârea CSM nr. 1375/2015, Curtea dispune reluarea cauzei la sfârșitul listei de ședință.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare, lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

CURTEA,

Asupra recursului de față, reține următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 4733/21.07.2021 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a C. Administrativ și Fiscal, a admis acțiunea formulată de reclamanta A. A., în contradictoriu cu pârâtii B. B. B. B..

Obligă pârâta să soluționeze cererea reclamantei înregistrată sub nr. /RD/22.07.2019.

Obligă pârâta la plata sumei de 1035,14 lei către reclamantă reprezentând cheltuieli de judecată.

Împotriva acestei sentinței a declarat recurs, înregistrat la data de 31.08.2021, recurenta-pârâtă B. B. B. B., prin care a solicitat admiterea recursului, cu consecința casării hotărârii atacate și, pe fond, a solicitat respingerea tuturor capetelor de cerere din cererea de chemare în judecată.

În motivarea cererii de recurs a fost invocat art. 488 alin. 1 pct. 8 C.p.civ.: „hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.”

S-a arătat că Instanța de fond, interpretând și aplicând greșit dispozițiile [Legii nr. 21/1991](#), a reținut depășirea nejustificată a termenului de 5 luni de zile de la data înregistrării cererii, deși autoritatea pârâtă a adus la cunoștința instanței demersurile întreprinse pentru soluționarea cererii și motivele obiective reprezentate de volumul considerabil de activitate, complexitatea procedurii administrative și necesitatea soluționării cererilor în ordine cronologică a înregistrării acestora.

Contrar celor reținute de prima instanță, s-a menționat că pârâta a întreprins demersurile legale prevăzute de [Legea nr. 21/1991](#), astfel cum a precizat și în întâmpinarea depusă la dosarul de fond, aspecte necontestate nici de către reclamantă.

În fapt, intimata a depus cererea de redobândire a cetățeniei române înregistrată la B. B. B. B. cu nr. /RD/22.07.2019.

S-a menționat că B. B. B. B. și-a îndeplinit obligațiile legale față de intimată, respectiv:

- a înregistrat cererea la secretariatul tehnic al Comisiei;
- a solicitat relații autorităților abilitate (anexă - solicitările formulate);
- a fixat la 18.12.2019 termenul la care Comisia analizează și verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 11 raportat la [art. 8 alin. \(1\) lit. b\) și e\) din Legea nr. 21/1991](#) (anexă Rezoluția președintelui Comisiei B. B.)

Prin urmare, s-a învederat că nu sunt în prezența unei exprimări explicite, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane, astfel cum eronat a reținut judecătorul fondului, în plus, legiuitorul a ales să sancționeze doar refuzul nejustificat. Atunci când nu există un exces de putere, nu poate fi reținut refuzul nejustificat de soluționare a cererii.

Termenul prevăzut de [art. 16 alin. 2 lit. c\) din Legea nr. 21/1991](#):

S-a menționat că termenul mai sus precizat este unul de verificare a cererii de cetățenie, iar nu unul de soluționare a acesteia.

Prin [OUG nr. 37/2015](#), pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, a fost clarificată natura termenului de 5 luni prevăzut de art. 16 alin. 2 lit. c) din Legea cetățeniei române, acesta fiind reglementat de legiuitor pentru etapa prealabilă, de documentare și completare a dosarului de cetățenie. Astfel, textul menționat așa cum a fost precizat de legiuitor stabilește: "P. Comisiei B. B., prin rezoluție, dispune fixarea primului termen, la care Comisia va verifica îndeplinirea condițiilor necesare acordării sau redobândirii cetățeniei române potrivit art. 11, la cel mult 5 luni de la data înregistrării cererii."

Aceste termene despre care legea face acum vorbire în mod explicit, vizează „verificarea” îndeplinirii condițiilor de redobândire a cetățeniei române de către membrii Comisiei B. B., entitate fără personalitate juridică din cadrul Autorității Naționale B. B.. Soluționarea cererilor, astfel cum în mod expres statuează legiuitorul prin dispozițiile [art. 12 din Legea nr. 21/1991](#), republicată, se realizează însă prin aprobarea acestora „prin ordin al președintelui Autorității Naționale B. B., pe baza propunerilor Comisiei. ”

Prin urmare, este evident că se impune fixarea unui termen sau a unor termene ulterioare, dacă la primul termen stabilit, Comisia B. B. nu poate propune o soluție în dosar, din motive întemeiate:

- sunt necesare clarificări cu privire la situația juridică a petentului, astfel că este necesară corespondența suplimentară cu instituțiile abilitate ale statului;
- dosarul petentului nu este complet și îi sunt solicitate acestuia acte în completare;
- prin analizarea dosarului intimatului nu s-ar mai respecta ordinea de procesare a cererilor de cetățenie prin raportare la data înregistrării acestora.

Solicitările de cetățenie sunt procesate cronologic, în ordinea înregistrării lor la secretariatul tehnic al Comisiei B. B., din considerente evidente, care țin de imperativul respectării principiului nediscriminării.

În acest sens sunt și dispozițiile Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești din 17.12.2015 (art. 104): Ori de câte ori se impune aplicarea metodei de repartizare ciclică a dosarelor, acestea se atribuie, în funcție de data înregistrării la instanța respectivă, către completele de judecată competente, în ordinea numerotării acestora.

Cheltuielile de judecată:

S-a învederat că este nefondată și dispoziția primei instanțe de obligare a pârâtei la plata sumei de 1.035,14 lei reprezentând cheltuieli de judecată, dată fiind lipsa elementelor necesare reținerii vreunei culpe procesuale în sarcina pârâtei.

Dacă instanța va aprecia că intimata este îndreptățită să primească cheltuieli de judecată, s-a solicitat instanței să dispună reducerea onorariului de avocat, făcând astfel aplicarea dispozițiilor [art. 451 alin. 2 C.pr.civ.](#) : „Instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproporționat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei. Măsura luată de instanță nu va avea niciun efect asupra raporturilor dintre avocat și clientul său.” Motive pentru care se justifică reducerea onorariului de avocat: cauza nu este una complexă, a fost soluționată de prima instanță la un singur termen, iar activitatea apărătorului a constat în redactarea unei acțiuni de tip șablon.

Fată de cele ce preced, a solicitat recurenta-pârâtă admiterea recursului, cu consecința casării hotărârii atacate și, pe fond, a solicitat respingerea tuturor capetelor de cerere din cererea de chemare în judecată.

În probațiune s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

În temeiul [art. 223 din Codul de procedură civilă](#) s-a solicitat judecarea cauzei și în lipsă.

La data de 11.10.2021 intimata-reclamantă A. A. a depus întâmpinare la dosarul cauzei.

Prin întâmpinare s-a solicitat:

- respingerea căii de atac formulată de recurentă-pârâtă împotriva hotărârii civile nr. 4733/2021 din data de 21.06.2021, pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a C. Administrativ și Fiscal ca netemeinică și menținerea soluției instanței de fond, ca fiind legală și temeinică;
- luarea măsurilor legale care se impun împotriva recurentei-pârâte conform prevederilor [art. 187 alin. \(1\), lit. a din C. pr. civ.](#) pentru fapta prevăzută la punctul 1 al alin. (1) din același articol din [C. pr. civ.](#) și anume: „pentru exercitarea unei căi de atac, vădit netemeinică”,
- obligarea recurentei-pârâte la plata cheltuielilor de judecată în etapa recursului în valoare de 985,14 lei, conform facturii fiscale ., nr. 0547 din 26.04.2021 și chitanței ., nr. 0587 din 24.09.2021 (o copie a facturii fiscale și o copie a chitanței sunt anexate prezentului).

S-a menționat că recurenta-pârâtă în mod culpabil nu și-a îndeplinit obligațiile legale pe care le are pentru a soluționa cererea intimatului-reclamant de redobândire a cetățeniei române în conformitate cu prevederile legale, datorând în consecință atât să soluționeze cererea subsemnatei de redobândire a cetățeniei cât și să plătească cheltuielile de judecată generate de prezenta cauză. Motivele expuse mai jos vor arăta instanței că recurenta-pârâtă a exercitat o cale de atac vădit netemeinică și că singurul ei scop a fost să pricinuiască cu intenție amânarea executării hotărârii date de instanța de fond, prejudiciind prin acțiunile ei și mai mult interesele intimatului-reclamant, fiind susceptibil de a i se aplica sancțiunile legale, pe care considerăm că instanța le va aplica.

În susținerea întâmpinării s-a arătat că prima critică a recurentei-pârâte se referă la faptul că: „Instanța de fond interpretând și aplicând greșit dispozițiile Legii cetățeniei române nr. 21/1991, a reținut depășirea nejustificată a

termenului de 5 luni de zile de la data înregistrării cererii, deși autoritatea pârâtă a adus la cunoștința instanței demersurile întreprinse pentru soluționarea cererii precum și motivele obiective reprezentate de volumul considerabil de activitate, complexitatea procedurii administrative și necesitatea soluționării cererilor în ordinea cronologică a înregistrării acestora.” și subliniază, eronat din punctul de vedere al intimății-reclamante, că: „... pârâta a întreprins demersurile legale ..., astfel cum a precizat și în întâmpinarea depusă la dosarul de fond...” Recurenta-pârâtă mai afirmă, fără să fi studiat înscrisurile depuse de intimata-reclamantă la dosarul de fond, că: așa-zisa „întreprindere a demersurilor legale” nu a fost contestată de către intimata-reclamantă. Răspunsul la întâmpinare depus de către intimata-reclamantă la dosarul de fond, face dovada contrariului.

Demersurile întreprinse pentru soluționarea cererii de redobândire a cetățeniei:

În fapt, intimata-reclamantă a depus în data de 22.07.2019, conform corespondenței purtate cu ANC din data de 26.04.2021 și 29.04.2021, referitor la stadiul de soluționare dosar nr. ./RD/2019 (o copie a corespondenței a fost anexată cererii de chemare în judecată), la ANC o cerere de redobândire a cetățeniei române în condițiile prevăzute de art. 11 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată cu modificările și completările ulterioare. De la momentul depunerii cererii și până la data prezentei au trecut mai mult de 26 de luni. Termenul legal de 5 (cinci) luni, prevăzut de art. 16 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 pentru soluționarea cererii și pentru emiterea și comunicarea ordinului privind redobândirea cetățeniei române este depășit de peste cinci ori.

În data de 04.05.2021 a trimis către ANC din cadrul Ministerului Justiției român o petiție (o copie a acesteia, a confirmării de primire și a răspunsului primit de la ANC - adresa nr. ./ANC/12.05.2021 - sunt anexate și prezentei întâmpinări) prin care s-a solicitat să soluționeze de urgență cererea mea privind redobândirea cetățeniei române, cerere care face obiectul dosarului nr. ./RD/2019 și să emită și să-mi comunice ordinul privind redobândirea cetățeniei române conform prevederilor legale, respectând termenul de 5 (cinci) luni prevăzut de art. 16 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991. Petiția a rămas fără niciun rezultat concret, asta nu face decât să demonstreze dezinteresul și lipsa de acțiune a ANC în soluționarea cererii intimății-reclamante de redobândire a cetățeniei române. Astfel, se arată că se află în fața unui refuz evident al pârâtei de a soluționa cererea intimății-reclamante de redobândire a cetățeniei române, iar refuzul are caracter nejustificat.

S-a menționat că deși ANC susține că a solicitat relații de la autoritățile competente, că a solicitat avize de la o instituție și că a fost fixat primul termen la care Comisia B. B. să procedeze la verificarea cererii intimății-reclamante, ANC nu a probat nicicum susținerile de mai sus.

În al doilea rând, s-a subliniat că în răspunsul la întâmpinare, că primul termen, despre care face vorbire ANC, dar pe care nu-l precizează, a fost fixat în data de 18.12.2019. Acest fapt rezultă din extrasul de pe pagina de web a ANC, în secțiunea „stadiu dosar”. La acest termen, așa cum precizează însăși pârâta, urma: „...să procedeze la verificarea cererii reclamantului.”. În fapt, acest termen a fost unul pur formal, ANC nu a verificat cererea intimății-reclamante. Acest fapt, este probat și prin extrasul de pe site-ul ANC, unde la rubrica „SOLUȚIE”, nu apare nimic.

În al treilea rând, s-a mai arătat că în răspunsul la întâmpinare, că pârâta afirmă, dar fără a aduce dovezi în susținerea afirmațiilor sale, că: „... până la acest prim termen, în toate cererile sunt întreprinse verificări...” Asta ar însemna că și în dosarul intimății-reclamante au fost întreprinse verificări. Pârâta nu precizează, însă, care au fost exact verificările întreprinse și nu probează nicicum această afirmație.

În al patrulea rând, s-a mai arătat instanței de judecată în răspunsul la întâmpinare, că există cu adevărat la ANC, dosare în care: „...sunt întreprinse verificări...” Mai mult, aceste dosare au fost soluționate, deși au fost înregistrate la ANC la o dată ulterioară celei a dosarului intimății-reclamante. Anexăm și prezentei întâmpinări, cu titlu exemplificativ. Ordinul nr. 1095/P din 04.06.2021. Vă rugăm să observați că dosarele care se află la: poziția 47 (pagina 2 din 5); poziția 67 (pagina 3 din 5); poziția 5 și 7 (pagina 5 din 5) - au fost soluționate de către ANC, solicitanților din aceste dosare fiindu-le aprobată redobândirea cetățeniei române, fără a încălca ordinea cronologică sau principiul nediscriminării, apărări care atât de des sunt folosite de recurenta-pârâtă în expunerile sale.

S-a învederat instanței de recurs că intimata-reclamantă nu a solicitat nici ANC nici instanței de fond să încalce ordinea cronologică a soluționării cererilor adresate ANC sau principiul nediscriminării, ci să respecte termenul legal și imperativ de soluționare a acestora.

Prin urmare, în cauză sunt îndeplinite și condițiile existenței actului administrativ asimilat constând în nesoluționarea în termenul legal a cererii potrivit art. 2 alin. 1 lit. h și [art. 2 alin. 2 din Legea nr. 554/2004](#). Nesoluționarea în termenul legal este nejustificată.

În această perioadă de peste 26 de luni, recurenta-pârâtă practic nu a întreprins decât formalitățile de înregistrare a cererii inițiale, dovada acestor fapte o face chiar ANC prin adresa nr. ./ANC/12.05.2021 prin care a răspuns la petiția intimății-reclamante din data de 04.05.2021, că: „... cererea dumneavoastră se află în curs de soluționare, ...” (o copie a petiției din 04.05.2021 și a răspunsului primit de la ANC prin adresa nr. ./ANC/12.05.2021 au fost anexate prezentei întâmpinări).

Susținerile ANC din recurs, că: „a solicitat relații autorităților abilitate” și că: „a fixat la 18.12.2019 termenul la care Comisia analizează și verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 11 raportat la [art. 8, alin. \(1\), lit. b\) și e\) din Legea nr. 21/1991](#).” nu au fost probate nicicum.

În acest sens, corect a reținut instanța de fond, că: „...Până la momentul pronunțării sentinței de față, pârâta nu a dovedit emiterea ordinului de redobândire/respingere a cetățeniei române și nici nu a justificat temeinic nesoluționarea cererii reclamantei în termenul legal.

Potrivit [art. 16 alin. 2 din legea nr. 21/1991](#), președintele Comisiei B. B., prin rezoluție, dispune: a) solicitarea de relații de la orice autorități cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 8 alin.1 lit. b și e, ce urmează a fi comunicate Comisiei într-un termen ce nu va depăși 60 de zile, iar în situații excepționale, în limitele termenului prevăzut la lit. c; b) completarea dosarului, în termen de cel mult două luni de la primirea solicitării secretariatului tehnic al Comisiei de către petent, în cazul în care se constată lipsa unor documente necesare soluționării cererii, sub sancțiunea respingerii cererii ca nesustenută; c) fixarea termenului la care Comisia va verifica îndeplinirea condițiilor necesare acordării sau redobândirii cetățeniei române potrivit art. 11, termen care nu va depăși 5 luni de la data înregistrării cererii.

Pârâta nu a probat că ar fi efectuat demersuri pentru soluționarea cererii în interiorul termenelor menționate ori că ar fi depășit din motive obiective, neimputabile termenul de soluționare. Faptul că s-ar fi dispus prin rezoluție solicitarea de relații pentru soluționarea cererii (fără a se proba acest aspect) și că primul termen la comisie a fost stabilit pentru 18.12.2019, conform extrasului de la fila 40, (fără a se preciza concret ce s-a dispus cu privire la cererea reclamantei la acest termen), nu reprezintă o justificare temeinică a depășirii termenului de soluționare, cererea reclamantei nefiind soluționată nici după 2 ani de la înregistrare, iar autoritatea pârâtă ar fi trebuit să depună mai multe diligențe pentru completarea documentației.

În aceste condiții, tribunalul consideră că sunt întrunite condițiile [art. 2 alin. 1 lit. h din legea nr. 554/2004](#), cererea reclamantei nefiind soluționată în termenul de 5 luni de la data înregistrării”.

A doua critică a recurente-pârâte se referă la faptul că: „Termenul mai sus precizat este unul de verificare a cererii de cetățenie, iar nu unul de soluționare a acesteia”.

În susținerea afirmațiilor de mai sus recurenta-pârâtă face doar o trecere în revistă a unor texte de lege pe care le interpretează eronat, a unor situații ipotetice care ar putea să se întâmple, dar care nu au nicio legătură cu dosarul subsemnatei și cu cauza de față.

Prin textele de lege invocate recurenta-pârâtă încearcă să inoculeze teza că termenul ar fi unul de verificare și nu unul de soluționare și că verificarea nu ar trebui să se finalizeze cu soluționarea cererii.

Procedura administrativă nu este reglementată în acest mod de legislația aplicabilă. Mai mult decât atât, din interpretarea dispozițiilor art. 16 din legea cetățeniei rezultă clar că termenul maxim în care trebuie parcursă procedura administrativă este de 5 (cinci) luni de la data înregistrării cererii.

Astfel, în lumina prevederilor art. 16 din legea cetățeniei, susținerea recurente- pârâte că: „Prin urmare, este evident că se impune fixarea unui termen sau a unor termene ulterioare, dacă la primul termen stabilit, Comisia B. B. nu poate propune o soluție în dosar, din motive întemeiate.”, este eronată și nefondată, urmând doar o înșiruire de ipoteze generale cum ar fi:

- faptul că în anumite dosare, dar fără să facă dovada că și în dosarul intimatei- reclamante, nu au fost primite unele din relațiile solicitate instituțiilor abilitate ale statului:

- faptul că în anumite dosare, dar fără să facă dovada că și în dosarul intimatei- reclamante, sunt necesare clarificări cu privire la situația juridică a petentului, astfel fiind necesară corespondență suplimentară cu instituțiile abilitate ale statului:

- faptul că anumite dosare, dar fără să facă dovada că și dosarul intimatei- reclamante, nu sunt complete și că sunt solicitate acte în completare; faptul că prin analizarea dosarului intimatei-reclamante nu s-ar respecta ordinea de procesare a cererilor de redobândire a cetățeniei prin raportare la data înregistrării acestora.

Recurenta-pârâtă mai precizează că: „solicitările de cetățenie sunt procesate cronologic, în ordinea înregistrării lor la secretariatul tehnic al Comisiei B. B., din considerente evidente, care țin de imperativul respectării principiului nediscriminării. ” și aduce în susținerea precizării dispozițiile art. 104 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești din 17.12.2015.

Prevederile Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești nu se aplică în speța de față. Prin această precizare ANC încearcă, dar fără rezultat din punctul de vedere al intimatei-reclamante, să justifice nesoluționarea în termenul legal a cererii intimatei.

Este evident că legiuitorul a urmărit prin reglementarea [art. 16 din Legea nr. 21/1991](#) soluționarea cu celeritate a cererilor de redobândire a cetățeniei române în interiorul termenelor imperative prevăzute de lege. Acest lucru rezultând și din expunerea de motive ale [Legii nr. 44/2013](#) de modificare a [Legii nr. 21/1991](#), în care se argumentează necesitatea fixării unui termen în care autoritățile de la care ANC solicită informații să i le furnizeze, pentru a face posibilă respectarea termenului de 5 luni prevăzut pentru soluționarea cererii, precum și a unui termen în care să fie emis și comunicat ordinul de redobândire a cetățeniei, deoarece în activitatea ANC se constată o tergiversare nejustificată în emiterea și comunicarea ordinului. Tergiversare pe care ANC o face și în cazul dosarului intimatei-reclamante.

Concluziile din Raportul de Control al Ministerului Justiției publicate pe site-ul ministerului sunt tot în sensul respectării acestui termen de 5 luni de procesare și soluționare a cererilor de redobândire a cetățeniei.

În sprijinul concluziei că ANC trebuie să respecte termenul de 5 luni pentru procesarea și soluționarea cererilor de redobândire a cetățeniei este și interpretarea sistematică a dispozițiilor legale referitoare la completarea dosarului și cele referitoare la suspendarea procedurii de acordare sau redobândire a cetățeniei române până la finalizarea cauzei penale.

De altfel, s-a mai menționat că ANC nu poate solicita completarea dosarului de redobândire a cetățeniei române cu alte acte, după expirarea termenului de 5 luni.

Astfel, depășirea acestui termen de către Comisie nu se justifică decât în situația prevăzută de [art. 16 alin. 2 lit. b din Legea nr. 21/1991](#), respectiv când se impune completarea cererii de către petent, atunci când solicitarea completării se face în interiorul termenului de 5 luni, sau în cea prevăzută de art. 16 ind. 1, respectiv suspendarea procedurii de acordare sau redobândire a cetățeniei române până la finalizarea cauzei penale. Niciuna din situațiile de mai sus nu este incidentă în cauza de față.

Această interpretare este confirmată și prin dispozițiile [art. 16 alin. 2 lit. a din Legea 21/1991](#), care prevăd expres faptul că relațiile de la orice autorități, cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b) și e), urmează a fi comunicate Comisiei într-un termen ce nu va depăși 60 de zile, iar în situații excepționale, în limitele termenului prevăzut la lit. c), adică în 5 luni. Se stabilește astfel expres faptul că toate relațiile necesare vor fi obținute de ANC înăuntrul termenului de 5 luni de la data înregistrării cererii, lipsa acestora la primul termen fixat de P. Comisiei nefiind justificată.

În cauza de față recurenta-pârâtă nu a indicat niciun motiv concret pentru care cererea intimatului-reclamant nu a fost soluționată în termenul legal. Nu a precizat dacă lipsesc unele înscrisuri, dacă lipsesc unele relații de la alte autorități sau dacă au apărut alte motive concrete pentru a fi amânată soluționarea cererii.

Recurenta-pârâtă nu a făcut nici dovada că, la termenul acordat la 18.12.2019, Comisia ar fi făcut verificările necesare împreună cu propunerea către P. ANC, pentru ca acesta să emită ordinul în termen de 3 zile.

Pentru aceste motive, s-a solicitat Curții să rețină că, în raport de interpretarea dată termenului de 5 luni, acela de finalizare a procedurii administrative efectuate de Comisie, recurenta-pârâtă nu și-a respectat obligația de emisie a actului - referat al Comisiei - înăuntrul termenului legal, fiind îndeplinite în cauză și condițiile existenței actului administrativ asimilat constând în nesoluționarea în termenul legal a cererii potrivit art. 2 alin. 1 lit. h și [art. 2 alin. 2 din Legea nr. 554/2004](#).

A treia critică a recurente-pârâte se referă la cheltuielile de judecată.

Apărarea recurente-pârâte că dispoziția primei instanțe de obligare a recurente-pârâte la plata sumei de 1035,14 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, ar fi neîntemeiată.

În cauză a apreciat că sunt prezente toate elementele pentru reținerea culpei procesuale a recurente-pârâte și obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată. Instanța de fond în mod corect a obligat recurenta-pârâtă la plata cheltuielilor de judecată conform prevederilor [art. 453 alin. \(1\) C. pr. civ.](#), potrivit cărora partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată. Culpă procesuală a pârâtei constând în faptul că nu a soluționat în termen legal cererea intimatei-reclamante.

În acest sens, s-a arătat că în mod corect a reținut instanța de fond, că: „... în temeiul [art.451-453 C.pr.civ.](#), reținând culpa procesuală a pârâtei, care nu a justificat nesoluționarea cererii reclamantei, tribunalul va obliga pârâta la plata sumei de 1035,14 lei cheltuieli de judecată către reclamantă, constând în taxă de timbru și onorariu de avocat potrivit chitanțelor de la dosar.

Tot referitor la motivul de recurs invocat de recurenții-pârâți privind cheltuielile de judecată aferente fondului, aceștia precizând: „... solicităm instanței să dispună reducerea onorariului de avocat...” invocăm ca apărare de fond și decizia nr. 3/2020 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Prin această decizie Înalta Curte de Casație și Justiție prin Completul competent să judece recursul în interesul legii, a tranșat această problema luând următoarea decizie: „Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel B. și, în consecință, stabilește că: în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor [art. 488 alin. \(1\) din Codul de procedură civilă](#), motivul de recurs prin care se critică modalitatea în care instanța de fond s-a pronunțat, în raport cu prevederile [art. 451 alin. \(2\) din Codul de procedură civilă](#), asupra proporționalității cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul avocaților, solicitate de partea care a câștigat procesul, nu se încadrează în motivele de casare prevăzute de [art. 488 alin. \(1\) din Codul de procedură civilă](#).”

Exercitarea unei căi de atac. Vădit netemeinic:

Arată intimata că exercitarea căii de atac de către recurenta-pârâtă este vădit netemeinică.

Fapta săvârșită de recurenta-pârâtă este prevăzută de litera a), punctul 1, alin. (1) din [art. 187 C. pr. civ.](#): „a) introducerea, cu rea-credință, a unor cereri principale, accesorii, adiționale sau incidentale, precum și pentru exercitarea unei căi de atac, vădit netemeinic;”.

Această faptă instanța o poate sancționa cu amendă judiciară de la 100 lei la 1.000 lei, astfel cum este prevăzut la punctul 1, alin. (1) din [art. 187 C. pr. civ.](#): „(1) Dacă legea nu prevede altfel, instanța, potrivit dispozițiilor prezentului articol, va putea sancționa următoarele fapte săvârșite în legătură cu procesul, astfel: 1. cu amendă judiciară de la 100 lei la 1.000 lei.”.

Vădita netemeinicie a căii de atac exercitate de recurenta-pârâtă rezultă din motivele expuse în prezenta întâmpinare, iar singurul scop al recurrenței-pârâte a fost să pricinuiască cu intenție amânarea executării hotărârii date de instanța de fond, prejudiciind prin acțiunile ei și mai mult interesele intimății-reclamante.

Astfel, s-a solicitat aplicarea sancțiunii legale a amenzii judiciare de la 100 lei la 1.000 lei împotriva recurrenței-pârâte. S-a învederat instanței și recurrenței-pârâte, că își rezervă dreptul de a solicita, pe cale separată, despăgubiri pentru amânarea procesului în conformitate cu prevederile [art. 189 din C. pr. civ.](#) : „Cel care, cu intenție sau din culpă, a pricinuit amânarea judecării sau a executării silite, prin una dintre faptele prevăzute la art. 187 sau 188, la cererea părții interesate, va putea fi obligat de către instanța de judecată ori, după caz, de către președintele instanței de executare la plata unei despăgubiri pentru prejudiciul material sau moral cauzat prin amânare.

S-a solicitat obligarea recurrenței-pârâte la plata cheltuielilor de judecată pentru etapa recursului

În concluzie, s-a solicitat:

- respingerea căii de atac formulată de recurentă-pârâtă împotriva hotărârii civile nr. 4733/2021 din data de 21.06.2021, pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a C. Administrativ și Fiscal ca netemeinică și menținerea soluției instanței de fond, ca fiind legală și temeinică;

- luarea măsurilor legale care se impun împotriva recurrenței-pârâte conform prevederilor [art. 187 alin. \(1\), lit. a din C. pr. civ.](#) pentru fapta prevăzută la punctul 1 al alin. (1) din același articol din [C. pr. civ.](#) și anume: „pentru exercitarea unei căi de atac, vădit netemeinice”;

- obligarea recurrenței-pârâte la plata cheltuielilor de judecată în etapa recursului în valoare de 985,14 lei, conform facturii fiscale ., nr. 0547 din 26.04.2021 și chitanței ., nr. 0587 din 24.09.2021 (o copie a facturii fiscale și o copie a chitanței sunt anexate prezentului).

În dovedire s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisurile aflate în dosarul depus de intimata-reclamantă la ANC, cele depuse la dosarul cauzei de față la instanța de fond și cele depuse la dosarul cauzei împreună cu prezenta întâmpinare.

Asupra recursului formulat, constatând că este competentă să procedeze la soluționare în condițiile art. 483 alin. 4 C., Curtea, analizând sentința civilă recurată, reține următoarele:

Referitor la motivul de casare prevăzut de [art. 488 alin. 1 pct. 8 din Codul de procedură civilă](#) , Curtea constată că acesta este nefondat.

Astfel, potrivit [art. 16 din Legea nr. 21/1991](#): “(1) Cererea de acordare sau de redobândire a cetățeniei române este înregistrată la secretariatul tehnic al Comisiei. (2) P. Comisiei B. B., prin rezoluție, dispune: a) solicitarea de relații de la orice autorități cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 8 alin. 1 lit. b) și e), ce urmează a fi comunicate Comisiei într-un termen ce nu va depăși 60 de zile, iar în situații excepționale, în limitele termenului prevăzut la lit. c); b) completarea dosarului, în termen de cel mult 4 luni de la primirea solicitării secretariatului tehnic al Comisiei de către petent, în cazul în care se constată lipsa unor documente necesare soluționării cererii, sub sancțiunea respingerii cererii ca nesusținută; c) fixarea primului termen, la care Comisia va verifica îndeplinirea condițiilor necesare acordării sau redobândirii cetățeniei, la cel mult 5 luni de la data înregistrării cererii.”

Contrar susținerilor recurrenței-pârâte, instanța de fond a aplicat corect aceste dispoziții legale speciale, reținând că verificarea îndeplinirii condițiilor necesare redobândirii cetățeniei trebuie să se încadreze în termenul de 5 luni de la data înregistrării cererii, termen în care instituția recurentă are obligația de a depune toate diligențele necesare pentru rezolvarea cererii.

Chiar apreciind ca fiind corecte susținerile teoretice ale recurentului conform cărora existența termenului de 5 luni pentru stabilirea primului termen în vederea soluționării cererii nu exclude acordarea unor termene ulterioare, se constată că în cauză, recurentul nu a prezentat o justificare pertinentă pentru această depășire.

Susținerile de ordin general potrivit cărora nu au fost primite unele din relațiile solicitate instituțiilor abilitate ale statului, sunt necesare clarificări cu privire la situația juridică a petentului, astfel că este necesară corespondența suplimentară cu instituțiile abilitate ale statului, dosarul petentului nu este complet și îi sunt solicitate acestuia acte în completare, de altfel neprobate, nu sunt apte să justifice pasivitatea autorității în condițiile în care cererea intimatului datează din 22.07.2019.

De asemenea, verificând respectarea obligației de soluționare a cererii intimatului într-un termen rezonabil în raport de complexitatea cauzei, comportamentul părților, comportamentul autorității, importanța obiectului procesului, momentul punerii în executare Curtea constată, în raport de probele care au fost administrate, că nici complexitatea cauzei, nici comportamentul intimatului nu justifică prelungirea duratei procedurii de soluționare a cererii. În ceea ce privește însă comportamentul autorității, Curtea reține că nu au fost depuse dovezi din care să reiasă demersurile întreprinse cu celeritate de recurent în vederea soluționării cererii intimatului, cu respectarea termenelor instituite prin [art. 16 din Legea 21/1991](#) fiind așadar incidente prevederile [art. 2 alin 1 lit. i din Legea nr. 554/2004](#).

În anumite limite, se poate justifica, depășirea termenelor de recomandare stabilite pentru soluționarea cererilor de redobândire a cetățeniei române, însă, în cauză nu au fost furnizate suficiente dovezi cu privire la acest aspect. De asemenea, nici în prezent autoritatea recurentă nu a făcut dovada soluționării cererii intimatului deși s-a scurs un interval de timp de 2 ani de la data depunerii acesteia, interval care depășește cu mult termenele stabilite de [Legea 21/1991](#), iar în lipsa unor justificări adecvate, chiar și noțiunea de termen rezonabil.

Cu privire la soluția de pronunțat asupra cererii reclamantei de obligare a pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, recursul este, de asemenea, nefondat, soluția primei instanțe fiind legală și temeinică, corespunzând disp. [art. 451 și urm. C.pr.civ.](#) , de vreme ce pârâtei îi revine culpa procesuală, demersul judiciar al reclamantei dovedindu-se necesar și întemeiat.

În ceea ce privește dovada cheltuielilor de judecată efectuate în faza procesuală fond constată că au fost depuse toate înscrisurile, împuternicirea avocațială și chitanța de plată a onorariului respectiv a taxei judiciare de timbru fiind apte să facă dovada celor pretinse.

Cu referire la cheltuielile de judecată constând în onorariul de avocat se reține că potrivit [Deciziei nr. 3/2020](#) pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor [art. 488 alin. \(1\) din Codul de procedură civilă](#) , motivul de recurs prin care se critică modalitatea în care instanța de fond s-a pronunțat, în raport cu prevederile [art. 451 alin. \(2\) din Codul de procedură civilă](#) , asupra proporționalității cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul avocaților, solicitate de partea care a câștigat procesul, nu se încadrează în motivele de casare prevăzute de [art. 488 alin. \(1\) din Codul de procedură civilă](#) , aceasta fiind obligatorie, potrivit dispozițiilor [art. 517 alin. \(4\) din Codul de procedură civilă](#) .

Prin urmare criticile privind modalitatea în care instanța de fond s-a pronunțat, în raport cu prevederile [art. 451 alin. \(2\) din Codul de procedură civilă](#) , asupra proporționalității cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul avocatului nu pot fi primite având în vedere [Decizia nr. 3/2020](#) pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii.

În raport de toate aceste aspecte, în temeiul [art. 496 alin. 1 Cod proc. civ.](#) va respinge recursul ca nefondat.

Văzând prevederile art. 451- 453 C., întrucât se află în culpă procesuală, recurenta- pârâtă va suporta cheltuielile de judecată efectuate de intimatul – reclamant în faza procesuală a recursului în cuantum de 985,14 lei reprezentând contravaloarea onorariului de avocat.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE

Respinge recursul formulate de recurenta-pârâtă B. B. B. B., cu sediul în sector 3, București, . sentinței civile nr. 4733 /21.07.2021 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a C. Administrativ și Fiscal în dosarul cu nr. ., în contradictoriu cu intimatul-reclamant A. A., domiciliul ales la C.. Av. A. G. din București, ., ., parter, ., ca nefondat.

Obligă recurentul la plata către intimat a cheltuielilor de judecată în sumă de 985,14 lei reprezentând onorariu avocat.

Definitivă.

Pronunțată azi 27.01.2022 prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE Judecător Judecător

A. C. O. O. S. A. B.

Grefier,

A. I. B.

Red. A.B./4 ex./.>

Judecător fond C. I.